

ARE YOU EMOTIONAL OR INTELLECTUAL?

The secret to success is to properly balance our minds and hearts. A daily ritual, dating back to the days of the Egyptians, will help you attain this balance.

JEWISH INSIGHTS

A TASTE OF THE REBBE'S TEACHINGS

PARASHAT VA'ETCHANAN

Parshat Va'etchanan

Dedicated by
the Shluchim in Cambodia
as part of our efforts to bring moshiach now!

Book of Deuteronomy / Devarim

Dedicated by
Marty & Kate Rifkin
KMR Group Foundation
Vancouver, WA

For sponsorship opportunities, email jewishinsights@shluchim.org

©

Published and Copyright 2021 by
Shluchim Office International
816 Eastern Parkway, Brooklyn, NY 11213
718.221.0500

5781 - 2021

Founded in 2007 in memory of Rabbi Gabi and Rivky Holtzberg OB"Y
Shluchim of the Rebbe to Mumbai India

A. The Commandment

Source 1 Numbers 27:1-4

Hear, O Israel, the L-rd is our G-d, the L-rd is One.

You shall love the L-rd your G-d with all your heart, with all your soul, and with all your might. And these words which I command you today shall be upon your heart. You shall teach them thoroughly to your children, and you shall speak of them when you sit in your house and when you walk on the road, when you lie down and when you rise. You shall bind them as a sign upon your hand, and they shall be for a reminder between your eyes. And you shall write them upon the doorposts of your house and upon your gates.

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל ה' אֱלֹהֵינוּ
ה' אֶחָד:

וְאָהַבְתָּ אֶת ה' אֱלֹהֶיךָ
בְּכָל-לִבְּךָ וּבְכָל-נַפְשְׁךָ
וּבְכָל-מְאֹדְךָ: וְהָיוּ
הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אֲנִי
מְצַוְךָ הַיּוֹם עַל-לִבְּךָ:
וְשִׁנַּנְתָּם לְבְנֶיךָ וְדִבַּרְתָּ בָם
בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ וּבִלְכֹתְךָ
בְּדֶרֶךְ וּבְשֹׁכְבְּךָ וּבְקוּמְךָ:
וְקָשַׁרְתָּם לְאוֹת עַל-יָדְךָ
וְהָיוּ לְטֶטְפֶּת בֵּין עֵינֶיךָ:
וְכָתַבְתָּם עַל-מְזוֹזוֹת בֵּיתְךָ
וּבְשַׁעְרֶיךָ:

B. The Rebbe's Campaign

>> The Rebbe

Why Tefillin?

The question could be answered based on the verse, "All the nations of the world will see that the name of G-d is called upon you, and they will fear you."

Tefillin was important during the exodus, because this exodus had the potential of becoming the final redemption of Moshiach as well. And despite the fact that this did not come to be, the exodus is still the spiritual source for all redemptions which follow (just as all exiles stem from the original exile in Egypt) through the final and true redemption of the righteous Moshiach. The verse states regarding the final redemption, "As in the days that you left Egypt, I will show you wonders." In other words, the greatest fulfillment of the above-mentioned verse—"the nations of the world will see...and they will fear you"—will take place with the arrival of Moshiach.

אך הענין הוא - על פי האמור
שענין התפילין הוא "וראו כל
עמי הארץ כי שם ה' נקרא
עליך ויראו ממך",

ולכן הרי זה נוגע לגאולת
מצרים - שאילו זכו היתה
זו גאולה שלימה¹, ואפילו
לפי המצב שנעשה לאחר
הבלבולים שהיו בינתיים, הרי
זה המקור והשורש על כל
הגאולות שלאחרי זה, (כשם
ש"כל המלכיות נקראו על
שם מצרים כו"²), עד לגאולה
האמיתית והשלימה על ידי
משיח צדקנו, עליה נאמר³
"כימי צאתך מארץ מצרים
אראנו נפלאות", שאז יהיה
שלימות הענין ד"וראו כל עמי
הארץ כי שם ה' נקרא אליך
ויראו ממך".

(3) מיכה ז, ט"ו.

(1) ראה לקו"ש ח"כ ע' 230. וש"נ.
(2) בר פט"ז, ד.

This is also the response to those who protested: "Why did you choose to single out one specific commandments—tefillin—from among all commandments?"

The answer, as I explained on several occasions, is that I am not the one who singled it out. It was the Torah, which says, "The entire Torah is equated with Tefillin." This was not said with regard to the rest of the 613 commandments; only with regard to a select few. Torah also makes a special distinction for the commandments which were transmitted before the Giving of the Torah, and even before the exodus from Egypt, and among those is the commandment of tefillin.

But, I added, they are free to choose any of the other 612 commandments... The main thing is to spread the light of Torah and its commandments to every place and every corner of the world, and through the study of Torah and fulfillment of the commandments, we will bring the world to a state where, as the verse says, "the world will be filled with knowledge of G-d," with the coming of our righteous Moshiach.

וזהו גם המענה לאלו שטענו: מדוע בוחרים להבדיל ולייחד מצוה מסויימת - מצות תפילין - מבין כל המצוות?

והמענה לזה - במדובר כמה פעמים⁴, - שלא אני הבדלתי וייחדתי זאת, אלא התורה, באמרה "הוקשה כל התורה כולה לתפילין", שענין זה לא נאמר על כל שאר תרי"ג המצוות, אלא רק על מצוות ספורות, וכמו כן הבדילה תורה כמה מצוות שנאמרו קודם מתן תורה, ואפילו קודם יציאת מצרים, וביניהם - מצות תפילין.

ועוד הוספתי⁵ - שיבחרו להם אחת משאר תרי"ב מצוות... ובלבד שיעסקו בהחדרת "נר מצוה ותורה אור"⁶ בכל מקום ומקום ובכל פינה ופינה, ועד שעל ידי לימוד התורה וקיום המצוות ימשיכו ויפעלו בגלוי את המעמד ומצב ש"מלאה הארץ דעה את הוי"⁷, בביאת משיח צדקנו.

(6) משלי ו, כ"ג.

(7) ישעיה' י"א ט, וראה רמב"ם הלכות תשובה ספ"ט. הל' מלכים בסופו.

(4) ראה בארוכה תו"מ חנ"א ע' 222 וש"נ. (5) תו"מ שם הערה 240. שם ע' 291.

C. The Details

Source 2 Geonic Responsa—Shaarei Teshuvah 153

None of the commandments of the Torah are as great as tefillin because the entire Torah was compared to tefillin—the entire Written Torah and Oral Torah, as the verse states, “So that G-d’s Torah will be on your lips.”

שֶׁאִין לָךְ גְּדוֹל בְּכָל הַמִּצְוֹת
שֶׁבַת־תּוֹרָה כְּמִצְוֹת תְּפִלִּין,
שֶׁהוֹקָשָׁה עַל הַתּוֹרָה כּוֹלָה
לְתַפִּילִין, בֵּין תּוֹרָה שֶׁבְּכָתָב
וּבֵין תּוֹרָה שֶׁבְּעַל פֶּה,
שֶׁנֶּאֱמַר: לְמַעַן תִּהְיֶה תּוֹרַת
ה' בְּפִיךָ.

Source 3 Maimonides, Mishneh Torah, Laws of Tefillin and Mezuzah, 1:1

They contain four passages: “Kadesh Li” and “V'hayah ki y'viacha” in the book of Exodus [13:1-10 and 13:11-16] and “Shema” and “V'hayah im shamo'a” (Deuteronomy 6:4-9 and 11:13-21). They are written separately and covered with leather. They are called tefillin. They are placed on the head and tied on the arm.

אַרְבַּע פְּרָשִׁיּוֹת אֵלּוּ. שֶׁהֵן
(שְׁמוֹת יג א) “קֹדֶשׁ לִי.”
(שְׁמוֹת יג יא) “וְהָיָה כִּי יִבְיָאֲךָ
ה'” שֶׁבִּסְפָּר וְאָלָה שְׁמוֹת.
(דְּבָרִים ו ד) “שְׁמַע.” (דְּבָרִים
יא יג) “וְהָיָה אִם שָׁמוּעַ.” הֵן
שְׁנֵכֶתֶבֶת בְּפָנֶי עֶצְמֹן וּמַחְפִּין
אוֹתָן בְּעוֹר וְנִקְרְאוּ תְּפִלִּין
וּמְנִיחִין אוֹתָן עַל הָרֹאשׁ
וְקוֹשְׁרִין אוֹתָן עַל הַיָּד.

Source 4 Rashi, Tractate Menachot 28a

The four passages of the tefillin, *shema*, *vehaya*, *kadesh li* and *vahaya ki yiviacha*, were chosen because they contain the Torah’s references to tefillin, “it should be a reminder between your eyes...”

ד' פְּרָשִׁיּוֹת שֶׁבַת־תְּפִלִּין - שְׁמַע
(שָׁם) וְהָיָה אִם שָׁמוּעַ (שָׁם יא)
קֹדֶשׁ לִי כָּל בְּכוֹר (שְׁמוֹת יג)
וְהָיָה כִּי יִבְיָאֲךָ (שָׁם), שֶׁבְּצִידָהּ
דְּבָכֻלָּהּ כְּתִיב וּלְטוֹטְפוֹת אוֹ
וּלְזָכְרוֹן בֵּין עֵינֶיךָ.

Source 5 Ralbag*, Biur Milot al haTorah, Exodus 19:9, part 1

And it shall be for you a sign on your hand. In other words, this entire passage of *kadesh li* should be written down, and the scroll will serve as a reminder on our hand of the passage... This commandment appears four times in the Torah, in *kadesh li*, *vehayah ki yiviacha*, *shema* and *vehayah*. That is how we know that those four passages are to be inserted into the hand tefillin. It also mentions the head-tefillin: in one verse it says, “it should be a *zikaron*—reminder,” and in the others, it uses the term “*totafot*.”

וְהָיָה לָךְ לְאוֹת עַל יָדְךָ. רָצָה לומר, שְׁתִּהְיֶה זֹאת הַפְּרָשָׁה - וְהָיָא: 'קִדֵּשׁ לִי כָּל בְּכוֹר' כְּתוּבָה, וְתִהְיֶה לְאוֹת לָנוּ עַל הַיָּד, לְהַזְכִּיר לָנוּ עֲנִינֵי זֹאת הַפְּרָשָׁה... וְהִנֵּה בָּאָה זֹאת הַמִּצְוָה בְּד' פְּרָשִׁיּוֹת בַּתּוֹרָה וְהֵם קִדֵּשׁ לִי כָּל בְּכוֹר. וְהָיָה כִּי יִבְיָאֲךָ. שְׁמַע יִשְׂרָאֵל וְהָיָה אִם שָׁמוּעַ, וְלָזָה יִדְעֵנוּ שְׁאֵלוֹ הָאֲרֻבַּע פְּרָשִׁיּוֹת כְּתוּבוֹת בַּתְּפִלִּין שֶׁל יָד, וְכֵן נִזְכָּר בְּכָל אֶלוֹ הַפְּרָשִׁיּוֹת בַּתְּפִלִּין שֶׁל ראש, אָמַר בָּזָה הַמָּקוֹם וּלְזָכוֹן בֵּין עֵינֶיךָ, וּבִשְׁאֵר הַמָּקוֹמוֹת אָמַר וּלְטוֹטְפוֹת בֵּין עֵינֶיךָ.

*Levi ben Gershon (1288–1344), also known as Gersonides, was a medieval French Jewish philosopher, Talmudist, mathematician, physician and astronomer/astrologer who wrote a famous commentary on the Torah.

D. The Individual Roles

Source 6 Alter Rebbe's Code of Jewish Law, Orach Chaim 25:11

When donning tefillin, one should have in mind that we were commanded by G-d to write these four passages which speak about the oneness of His name and the exodus from Egypt, and to place them on our arm next to our hearts and on our heads next to our brains, so that we will constantly remember the miracles and wonders He did for us, which indicate His greatness, and that He has the power and authority to do as He wishes in the heavenly spheres and on earth. One should dedicate his soul which is in his mind and the lusts and desires of his heart to the service of G-d. Through donning tefillin, he will remember the creator and minimize his physical indulgences.

אִכְנוּ בְהִנָּחַת הַתְּפִלִּין:
שֶׁצִּוְנוּ הַקָּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
לְכַתֵּב אַרְבַּע פָּרָשִׁיּוֹת אֵלוֹ,
שֶׁיֵּשׁ בָּהֶם יְחִיד שְׁמוֹ וַיְצִיאֵת
מִצְרַיִם, וְלְהַנִּיחֵן עַל הַזְרוּעַ
כְּנֶגֶד הַלֵּב, וְעַל הָרֹאשׁ כְּנֶגֶד
הַמֶּחֶ, כְּדֵי שֶׁנִּזְכֹּר נִסִּים
וְנִפְלְאוֹת שֶׁעָשָׂה עִמָּנוּ, שֶׁהֵם
מוֹרִים עַל יְחִידוֹ, וְאֲשֶׁר לוֹ
הַכֹּחַ וְהַמְּמָשָׁלָה לַעֲשׂוֹת
בְּעִלְיוֹנִים וּבִתְחִתּוֹנִים
כְּרָצוֹנוֹ. וַיִּשְׁעַבֵּד לְהַקְדֹּשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא הַנְּשָׁמָה שֶׁהִיא
בַּמֶּחֶ וְגַם תַּאֲוֹת וּמַחְשָׁבוֹת
לְבוֹ לַעֲבוֹדָתוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְעַל יְדֵי
הַנָּחַת תְּפִלִּין יִזְכֹּר אֶת הַבוֹרֵא
יִתְבָּרֵךְ וַיִּמְעִיט הַנְּאֻתָיו:

Source 7 Maimonides, Mishneh Torah, Laws of Tefillin and Mezuzah, 2:1

How are head-tefillin written? Four passages are written on four parchments and rolled closed separately. They are placed in four compartments of a single piece of leather. In hand-tefillin, the four passages are written on four columns on a single parchment. They are rolled closed like a Torah scroll from the end to the beginning and placed in a single compartment.

כִּיצַד כּוֹתְבִין אֶת הַתְּפִלִּין
שֶׁל רֹאשׁ: כּוֹתְבִין אַרְבַּע
פָּרָשִׁיּוֹת עַל אַרְבַּע קְלָפִין,
וְגוֹלְלִין כָּל אֶחָד וְאֶחָד לְבִדּוֹ,
וּמְנִיחִין אוֹתָן בְּאַרְבַּע בָּתִּים
שֶׁהֵן מַחְבְּרִין בְּעוֹר אֶחָד.
וְשֶׁל יָד: כּוֹתְבִין אוֹתָן הָאַרְבַּע
פָּרָשִׁיּוֹת בְּאַרְבַּע דְּפִין עַל
קֶלֶף אֶחָד וְגוֹלְלוּ כָּמִין סֵפֶר
תּוֹרָה מְסוּפּוֹ לְתַחֲלָתוֹ וּמְנִיחוּ
בְּבֵית אֶחָד:

>> The Rebbe

Hand vs. Head

The general difference between the hand-tefillin and the head-tefillin (not only according to kabbalah but also based on straightforward and practical Jewish law) can be deduced from the way we wear them: hand-tefillin on the arm, near our hearts, and head-tefillin on our heads, near the brain. It is for this reason that when donning hand-tefillin we focus on dedicating our hearts to G-d, and when donning the head-tefillin, we focus on devoting our minds. In simple terms, the hand-tefillin represent the heart and the head-tefillin represent the mind.

We can thereby explain why head-tefillin have four compartments and head-tefillin have only one—even though they contain the same passages.

We could have posed the question: if they contain one singular message, they should both be housed in one compartment, and if they contain four separate messages, they should have been in four!

Rather, it corresponds to the division between the mind and heart:

The task of the mind, the intellect, is to define and evaluate all ideas carefully; to discover what they have in common

החילוק הכללי בין תפילין של-יד לתפילין של-ראש (לא רק על פי הסוד, אלא כפי שבא לידי ביטוי בדין והלכה בפועל, על פי נגלה), מובן ממקום הנחתם - שמקום הנחת תפילין של-יד הוא "על הזרוע כנגד הלב", ומקום הנחת תפילין של-ראש הוא "על הראש כנגד המוח"⁸ ("מקום שמוחו של תינוק רופס"⁹). ולכן, בהנחת תפילין של-יד צריך לכוין "לשעבד הלב", ובהנחת תפילין של-ראש צריך לכוין "לשעבד המוח". ונמצא, שתפילין של-יד הוא ענין הלב, ותפילין של-ראש הוא ענין המוח.

ועל פי זה מובן הטעם שבתפילין של-ראש יש ארבעה בתים, ואילו בתפילין של-יד יש רק בית אחד, אף על פי שהפרשיות הם בשווה בשתיים,

- דלכאורה ממה-נפשך: אם זהו ענין אחד, היה צריך להיות בשתיים בית אחד; ואם הם ארבע עניינים, היה צריך להיות בשתיים ארבעה בתים? -

כיון שזהו בהתאם להחילוק שבין המוח ללב¹⁰:

ענינו של המוח שבראש, השכל - לבחון ולפרט כל ענין לפרטיו, ולמצוא מהו הצד-השווה שביניהם, ומהו הצד שמחלק ביניהם; ואילו ענינו של הרגש הלב,

(10) ראה לקו"ש חל"ט ע' 77 - משיחה זו.

(8) שו"ע אדה"ז או"ח סכ"ה ס"א. וש"נ. סידור ב"סדר הנחת תפילין" מנחות לו, א. וש"נ.

and how they differ. The role of the heart, our emotions, is not to dissect and define ideas into compartments. That is contrary to the nature of emotion, which is naturally unlimited and undefined—only our intellect regulates it.

The hand-tefillin and head-tefillin correspond to those distinctions: the hand-tefillin are near the heart; all four passages convey one feeling and are therefore housed in one compartment. The head-tefillin, corresponding with the mind, compartmentalizes its passages: *kadesh* in one compartment, *vehaya ki yiviacha* in one compartment, *shema* in one compartment and *vehaya im shamoa* in one compartment, because from an intellectual perspective, they represent four distinctive elements of our service of G-d, and are therefore stored separately.

ענין המידות, הוא - לא לחלק ולפרט ולהסביר כל פרט ופרט בפני עצמו, שהרי זה היפך ענין הרגש, שמצד עצמו אין לו מדידה והגבלה, ורק השכל שבראש מודד ומגביל אותו.

ומזה מובן גם בנוגע לתפילין של-יד ותפילין של-ראש - שבתפילין של-יד שכנגד הלב, נרגש בכל ארבע הפרשיות רגש אחד, ולכן הרי זה בית אחד; ואילו בתפילין של-ראש שכנגד המוח, מודגש הפירוט לארבעה עניינים חלוקים זה מזה: "קדש" - בבית בפני עצמו, "והיה כי יביאך" - בבית בפני עצמו, "שמע" - בבית בפני עצמו, "והיה אם שמוע" - בבית בפני עצמו, שכן מצד השכל שבראש הרי הם ארבעה עניינים שונים בעבודת האדם, ולכן באים בארבעה בתים.

E. The Way to Wrap

>> The Rebbe

The Order of Wearing Tefillin

The proper order is to first don the hand-tefillin and then the head-tefillin.

We start with the hand-tefillin because the first task is to accept the yoke of heaven without distinctions. Then, we proceed to wear the head-tefillin, because the ultimate purpose is to bring our commitment into our minds and intellect, especially in the tradition of Chabad Chassidic thought.

When encouraging Jewish observance among others, we follow the same process as well, be it with a friend, a community, or even the entire non-Jewish world regarding fulfilling the Seven Noahide Laws (Maimonides rules that the Jewish people are obligated "to compel all the people of the world to follow the Seven Noahide Laws"). We begin by encouraging practical observance—before engaging in intellectual discussions. But that cannot suffice; action must lead to intellectual engagement as well.

This is also the general approach when dealing with our own Animal Soul. We've often explained that intellectual

וסדר העבודה - שתחילה צריך להניח תפילין של-יד ואחר כך תפילין של-ראש:

תחילת העבודה - הנחת תפילין של-יד, שמורה על הענין של קבלת-עול, באופן שאין התחלקות פרטים בדבר (בית אחד). ולאחרי זה צריך להיות גם תפילין של-ראש, כי, התכלית היא - שיומשך גם בהבנה והשגה, ובפרט על פי הדגשת תורת חסידות חב"ד.

וכן הוא אופן העבודה עם הזולת - עם יהודי נוסף, וכן ה"זולת" דחלקו שבעולם, ועד להפעולה באומות העולם בנוגע לקיום שבע מצוות בני-נח והסניפים שלהם (כפי שפוסק הרמב"ם¹¹ שיש חיוב על בני ישראל "לכוף את כל באי העולם לקבל מצוות שנצטוו בני נח") - שהתחלה צריכה להיות באופן של הקדמת "נעשה" ל"נשמע", שזהו ענין הקבלת-עול, אבל, אין להשאיר בענין ד"נעשה", אלא לאחרי זה צריך להיות גם הענין ד"נשמע", שמיעה והסברה, עד שיתקבל ויונח בשכלו.

ובאופן כזה היא כללות העבודה של נפש האלקית עם נפש הבהמית - כמדובר כמה פעמים, שלכתחילה אין להכנס לטענות

(11) הל' מלכים פ"ח ה"י

arguments are not a good path. Instead, engage in Torah study. While doing so, ensure that the Animal Soul understands and engages with the Torah study (instead of accepting the word of G-d without question) to the extent that your entire being starts to identify with G-d's Torah; in the words of the Alter Rebbe, "with a wondrous unity—to which no other unity could compare."

Yud Shevat 1969
Toras Menachem vol. 55 pg. 200

ומענות, כי אם לצוות עליו ללמוד תורה, ולאחרי כן, כשלומדים עמו תורה, יש להשתדל שנפש הבהמית יבין דבר-תורה (ולא שהלימוד הוא באופן ש"גזירה גזרתי"¹², ואינו צריך להבין זאת), ועד להבנה והשגה באופן של "יחוד נפלא שאין יחוד כמוהו... נמצא כלל"¹³ (שענין זה נאמר לא רק על השכל של נפש האלקית, אלא גם על השכל של נפש השכלית שמתלבשת בשכל של נפש הבהמית).